

- Absența condițiilor pentru răspunderea solidară a Schindler Holding Ltd;
- Încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 pentru motivul că au fost depășite limitele maxime ale amenzilor.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).
- (²) Orientări privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO (JO 1998, C 9, p. 3).
- (³) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile cartelurilor (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 2 mai 2007 — Pioneer Hi-Bred International/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-139/07)

(2007/C 155/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pioneer Hi-Bred International Inc. (Johnston, SUA)
(reprezentant: J. Temple Lang, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a supus comitetului de reglementare proiectul măsurilor de adoptat în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din decizia Consiliului, Comisia s-a abținut să hotărască în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2000/18 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că, potrivit articolului 232 CE, încălcând articolul 18 din Directiva 2000/18 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic (¹), Comisia s-a abținut să hotărască pentru a asigura adoptarea unei decizii referitoare la notificarea adresată de reclamantă de introducere pe piață a porumbului modificat genetic 1507, rezistent la insecte.

Reclamanta afirmă că, potrivit procedurii prevăzute de directivă, Comisia este obligată să asigure că, în termenul prevăzut în

directivă, se adoptă și se publică o decizie asupra unei notificări. Mai mult, reclamanta susține că, întrucât nu a supus comitetului de reglementare proiectul măsurilor de adoptat, Comisia nu a reușit să asigure adoptarea unei astfel de decizii, deși toate cerințele impuse de directivă reclamantei și altor părți fuseseră îndeplinite în conformitate cu directiva.

În plus, reclamanta susține că s-a solicitat Comisiei să își precizeze poziția în conformitate cu articolul 232 CE, însă Comisia nu a răspuns acestei solicitări. Aceasta, potrivit reclamantei, a avut efecte negative asupra situației sale juridice.

- (¹) Directiva 2001/18/CE din 12 martie 2001 a Parlamentului European și a Consiliului privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO 2001, L 106, p. 1).

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2007 — Chi Mei Optoelectronics Europe și Chi Mei Optoelectronics UK/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-140/07)

(2007/C 155/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Chi Mei Optoelectronics Europe BV (Hoofddorp, Țările de Jos) și Chi Mei Optoelectronics UK Ltd (Havant, Regatul Unit) (reprezentați: S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea în întregime a deciziei atacate; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introdusă, reclamanții cer anularea Deciziei C(2007)546 a Comisiei din 15 februarie 2007 prin care aceasta a solicitat reclamanților ca, în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (¹), să furnizeze anumite informații și documente referitoare la practicile investigate în cauza COMP/F/39309 — Thin Films Transistors Liquid Crystal Displays.

Reclamanții susțin că decizia atacată este ilegală întrucât Comisia nu dispune de competențe de investigare și aplicare a normelor comunitare prin care să solicite filialelor înființate în UE să furnizeze documente și informații aflate sub unicul control și în posesia persoanelor juridice cu sediul în afara jurisdicției Comisiei. Astfel, reclamanții susțin că a fost săvârșită o eroare de drept de către Comisie atunci când aceasta a adresat reclamanților o cerere formală de informații, prin care acestora li se solicita să furnizeze documente și informații aflate sub unicul control și în posesia firmei-mamă, cu sediul în afara teritoriului UE.

Mai exact, reclamanții pretind că decizia atacată încalcă articolul 18 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului întrucât nu respectă teoria proprietății și controlului documentelor și, prin urmare, restricțiile proprii acestor prevederi. În plus, reclamanții invocă faptul că decizia atacată încalcă principiile generale ale teritorialității, suveranității, neamestecului în treburile interne și egalității între state din dreptul internațional, prin aceea că urmărește extinderea jurisdicției proprii asupra unei societăți cu sediul în afara UE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-144/07)

(2007/C 155/55)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA (Bruxelles, Belgia) (reprezitanți: D. Turner și D. Mes, advocaten)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamantă;
- în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii la plata căreia reclamanta este obligată solidar;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei (cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante).

Aceasta urmărește să obțină anularea deciziei în măsura în care se referă la reclamantă sau, în subsidiar, reducerea amenzii aplicate.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă mai întâi faptul că, în măsura în care încălcarea nu avea relevanță internațională în cadrul UE, Comisia nu avea competență să aplica articolul 81 CE.

În subsidiar, reclamanta susține că, în vederea aplicării articolului 81 CE în sensul Comunicării Comisiei privind cooperarea în cadrul rețelei autorităților de concurență (¹), Comisia nu era autoritatea de concurență cea mai bine plasată. În opinia reclamantei, inițiind o procedură, Comisia a adus atingere încrederii legitime pe care această comunicare ar fi putut să o inspire reclamantei.

În al treilea rând, inițiind o procedură și aplicând o amendă, Comisia a încălcat principiul *ne bis in idem*, principiul securității juridice, principiul încrederii legitime și principiul buneii administrări, dat fiind că autoritatea belgiană pentru concurență acordase reclamantei o imunitate în materie de amenzi în ceea ce privește participarea la încălcarea dispozițiilor referitoare la înțelegeri, care a făcut obiectul deciziei litigioase.

În plus, Comisia a considerat în mod greșit că reclamanta, ThyssenKrupp Elevators AG și ThyssenKrupp AG erau răspunzătoare solidar pentru încălcarea comisă de reclamantă.

De asemenea, reclamanta susține că, prin stabilirea cuantumului amenzii ce trebuie aplicată, Comisia a încălcat articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 (²), Liniile directoare privind metoda de stabilire a amenzilor (³), principiul egalității și principiul proporționalității. În plus, Comisia nu ar fi respectat plafonul în materie de amenzi prevăzut de articolul 23.

În plus, reclamanta susține că, în calcularea cuantumului reducerii amenzii ce trebuie aplicată reclamantei datorită cooperării sale în cadrul Comunicării privind clemența, Comisia a încălcat Comunicarea privind clemența (⁴) și principiul egalității.

În sfârșit, în stabilirea cuantumului reducerii amenzii ce trebuie aplicată datorită cooperării în afara cadrului regimului de clemență, Comisia s-ar fi făcut vinovată de încălcarea principiului egalității, a principiului proporționalității, a principiului încrederii legitime și a principiului buneii administrări.

(¹) JO 2004, C 101, p. 43.

(²) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1).

(³) Comunicarea Comisiei — Liniile directoare privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO (JO 1998, C 9, p. 3).

(⁴) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).